

D Z I E N N I K U S T A W

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

14 października

№ 91.

Rok 1931.

T R E Ś Ć:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- Poz.: 707**—z dnia 25 września 1931 r. w sprawie zmiany przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych w kraju 1475
- 708**—z dnia 25 września 1931 r. o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska II kategorii w administracyjnej służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej 1476
- 709**—z dnia 25 września 1931 r. o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska II kategorii w administracyjno-rachunkowej służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej 1478
- 710**—z dnia 30 września 1931 r. w sprawie odstąpienia gminie m. st. Warszawy gruntu państwowego na Żoliborzu na cele rozbudowy miasta 1480

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 711**—Poczt i Telegrafów z dnia 28 września 1931 r. w sprawie taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej 1480
- 712**—Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 30 września 1931 r. o uldze celnej na rodyńki perskie „bidane” 1514
- 713**—Pracy i Opieki Społecznej z dnia 9 października 1931 r. w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom niektórych zakładów pracy w województwach: śląskiem i lwowskiem 1514

707.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 września 1931 r.

w sprawie zmiany przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych w kraju.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesie-

nia funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826), wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 2 dodaje się, jako ustęp ostatni, nowy ustęp o następującem brzmieniu:

„W odniesieniu do wojskowych i funkcjonariuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej, zwykłym miejscem służbowym i miejscowością w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest obszar danego garnizonu wojskowego”.

2) W § 14 dodaje się nowy ustęp o następującem brzmieniu:

„U wojskowych i funkcjonariuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej, bierze się w tych wypadkach pod uwagę łączną ilość mieszkańców we wszystkich miejscowościach, wchodzących w skład danego garnizonu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem pierwszym najbliższego miesiąca po dniu ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

708.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 września 1931 r.

o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska II kategorii w administracyjnej służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

Na podstawie art. 11 i 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164), zarządza się co następuje:

§ 1. Kandydaci na stanowiska II kategorii w administracyjnej służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej powinni odbyć służbę przygotowawczą (praktykę), przewidzianą w art. 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) i złożyć egzamin przepisany niniejszym rozporządzeniem.

Kandydaci na stanowiska II kategorii z pośród urzędników wykonawczej służby pocztowej, telegraficznej i telefonicznej zwolnieni są od praktyki w zakresie wykonawczej służby pocztowo - telegraficznej, przewidzianej niniejszym rozporządzeniem.

§ 2. Do służby przygotowawczej dopuszczeni być mogą kandydaci odpowiadający warunkom określonym art. 6 i 7 ustawy o państwowej służbie cywilnej, jeżeli wykażą się dowodem ukończenia szkół z zakresem wykształcenia średniego ogólnokształcącego, lub zawodowego (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1929 r. Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 663), lub zwolnieniem od przepisanej wykształcenia — w myśl art. 11 ust. ostatni ustawy o państwowej służbie cywilnej.

§ 3. Podania o dopuszczenie do służby przygotowawczej należy wносить do Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Do podania mają być dołączone: metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dowód ukończenia wymaganych studjów, oraz dokładny życiorys.

Przed przyjęciem do służby Dyrekcja Poczt i Telegrafów zasięga opinii lekarza urzędowego co do stanu zdrowia kandydata.

§ 4. Służba przygotowawcza trwa zasadniczo rok, nie dłużej jednak jak trzy lata i obejmuje praktykę:

a) we wszystkich rodzajach wykonawczej służby pocztowej, telegraficznej, telefonicznej i radjowej, oraz

b) we wszystkich działach administracyjnej służby pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

§ 5. O wyniku służby przygotowawczej kandydata orzeka na podstawie sprawozdań naczelników urzędów i kierowników oddziałów Dyrekcji Poczt i Telegrafów oraz ewentualnej opinii komisji kwalifikacyjnej, Dyrekcja Poczt i Telegrafów.

Sprawozdania powinny zawierać ocenę pilności i uzdolnienia kandydata, oraz jego zachowania się w służbie i poza służbą.

W razie ujemnego wyniku służby przygotowawczej może Dyrekcja Poczt i Telegrafów zwolnić kandydata ze służby, lub orzec przedłużenie służby przygotowawczej, jednak najwyżej do ogólnej ilości 3 lat. Jeżeli ponowna ocena wypadnie ujemnie, należy kandydata zwolnić ze służby.

§ 6. Po ukończeniu pierwszego, a przed upływem trzeciego roku służby przygotowawczej z dodatnim wynikiem, powinien praktykant poddać się egzaminowi.

W razie niepoddania się egzaminowi w ciągu trzech lat od wstąpienia do służby, należy kandydata zwolnić ze służby.

Podania o dopuszczenie do egzaminu należy wnosić w drodze służbowej do Ministerstwa Poczt i Telegrafów, względnie do Dyrekcji Poczt i Telegrafów (§ 7 ust. 2), które orzekają o dopuszczeniu do egzaminu, jego terminie i składzie komisji egzaminacyjnej.

§ 7. Komisję egzaminacyjną ustanawia się przy Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

Minister Poczt i Telegrafów ma prawo ustanowić komisje egzaminacyjne przy poszczególnych Dyrekcjach Poczt i Telegrafów bądź przekazać komisji egzaminacyjnej, utworzonej przy pewnej Dyrekcji, egzaminowanie kandydatów z innych okręgów dyrekcyjnych.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego i czterech egzaminatorów.

Przewodniczącym komisji egzaminacyjnej, jego zastępcę i odpowiednią liczbę egzaminatorów powołuje Minister Poczt i Telegrafów na okres dwóch lat kalendarzowych z pośród podległych sobie urzędników.

Przewodniczący, zastępca i przynajmniej jeden z egzaminatorów powinni posiadać ukończone studia prawnicze, jeden zaś z egzaminatorów ukończono studia techniczne.

Przewodniczącym jest zarazem egzaminatorem. Kolejność egzaminowania ustala przewodniczący.

§ 8. Egzamin składa się z części pisemnej i ustnej.

Egzaminy nie odbywają się publicznie.

§ 9. Egzamin pisemny polega na wypracowaniu z dziedziny poczt, telegrafów, telefonów i radja